

Arrest

nr. 194 517 van 30 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 april 2017 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Mogadishu (Hodan). Uw moeder is overleden bij uw geboorte, op tweejarige leeftijd bent u met uw vader bij zijn nicht X in het dorpje Biliq, district Jamaame, regio Lower Juba gaan wonen. Toen u zeven jaar oud was, is ook uw vader overleden. U werd verder grootgebracht door uw tante X.

U beweert ongeschoold te zijn, u bent wel naar de Koranschool gegaan en u hebt niet gewerkt in Somalië. U zou tot de clan Ashraaf behoren. In 2004 bent u gehuwd met X behorend tot de clan

Ashraaf, in 2005 zijn jullie gescheiden toen jullie zoon X werd geboren. In 2012 werd u gedwongen door X, lid van al shabaab en behorend tot de clan Ashraaf, om met hem te huwen. Hij betaalde een bruidsschat aan uw tante X, verder mocht ze zich niet mengen in uw leven en mocht ze niet naar u toekomen. Ze moest het land verlaten van hem en ze is na een aantal dagen verhuisd met uw zoon naar Nairobi in Kenya.

U werd door uw man X mishandeld en u mocht niet meer naar buiten gaan. Op een bepaald moment zei hij dat u hem diende te helpen als een strijder. U weigerde en u wou nooit aanhanger zijn van al shabaab. U diende erover na te denken van hem, of u zou een strijdster worden, of u zou worden gedood door hem. De volgende avond zei hij dat u iets moest doen, u zou spullen moeten meenemen voor hem. U zou lange kleren moeten dragen en u zou een soort riem, gemaakt van een ketting, rond uw middel krijgen. U zou met hem moeten meegaan, u moest luisteren en gaan naar het huis waar hij u naartoe zou sturen. U zei dat u niets voor hem zou doen, hij begon u te slaan die avond, hij bedreigde u dat hij u ter plaatse zou doden, als u niet zou doen wat hij u vroeg. U bleef weigeren, waarop hij u nog harder sloeg dan voordien. Uiteindelijk stemde u in, u zei tegen hem dat u het de volgende dag zou doen. Dat was 24 september 2015. U bent dezelfde avond gevlucht. U kon immers s 'nachts altijd naar het toilet gaan, de toilet bevond zich buiten jullie hutje.

U bent van Biliq naar Jamaame stad gegaan, vervolgens heeft u de auto naar Kismayo genomen. U bent met de boot naar Mombasa in Kenya gegaan, vervolgens ging u met de bus naar Nairobi in Kenya. Na twee dagen in Nairobi te hebben verbleven bij uw tante en zoontje, vertrok u op 04 oktober met het vliegtuig, u denkt dat u vervolgens in Duitsland bent aangekomen. Daarna bent u met de auto en bus naar België gekomen, dat was op 04 oktober 2015. U diende op 05 oktober 2015 een asielaanvraag in.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een brief van de Administration Générale de la fiscalité dd. 03 oktober 2016, een medisch attest dd. 12 november 2015 en foto's van opgelopen letsels voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielaanvraag rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 14 februari 2017 p. 3-4, hierna genoemd cgvs p. 3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielaanvraagster geen zicht biedt op haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielaanvraagster die over haar eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat zij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of zij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat zij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat er twijfels rijzen omtrent uw voorgehouden profiel als zijnde analfabeet. U stelt immers dat u niet zo goed zou zijn met rekenen en cijfers en dat zelfs Somalisch schrijven en lezen voor u heel moeilijk zou zijn (zie cgvs p. 6 en 9). Het is dan ook opmerkelijk dat u, gevraagd naar de omliggende dorpjes rondom Biliq, steevast de dorpjes spontaan situeert volgens de verschillende windrichtingen (cgvs p. 10). U hiermee geconfronteerd, stelt u het volgende: "Als ik mensen tegenkwam, bijvoorbeeld Naftaql, als ik aan die persoon vroeg welke richting, vertelde hij me meteen ten zuiden bijvoorbeeld, richting zuid, zo kwam ik, ik vroeg aan mensen, als ik een andere persoon zag, die zei bijvoorbeeld Oraxay, aan het noorden, zo kwam ik het allemaal te weten" (cgvs p. 10). Er kan hierbij opgemerkt worden dat u zelfs de waterput gelegen in uw dorpje Biliq

en aldus in uw onmiddellijke leefomgeving, situeert aan de hand van windrichtingen, deze zou zich immers in het noorden van uw dorp bevinden (cgvs p. 14). Het is ook opmerkelijk dat u de ligging van de stad Jamaame op ongeveer 14 tot 15 kilometer van uw dorp schat. Het is ongeloofwaardig dat u als zijnde analfabeet die niet goed zou zijn met reken en en met cijfers, dorpjes situeert aan de hand van windrichtingen en afstanden in kilometers weet uit te drukken, laat staan dat u bij voorkeur een waterput in uw dorpje eerder in het noorden situeert, in plaats van eerder te beschrijven waar het ongeveer gelegen is. Dit ondermijnt in ernstige mate het door u voorgehouden profiel als zijnde analfabeet. Het is eveneens frappant dat u, gevraagd naar uw dorpje Biliq en om er wat meer over te vertellen, u stelt dat Biliq een klein dorp zou zijn, bestaande uit 54-55 huizen (cgvs p. 14). U gevraagd hoe het komt dat u dit weet, stelt u dat het een schatting zou zijn (cgvs p. 14). Het feit dat u vrijwel exact weet hoeveel huizen er in uw dorp waren, aangezien 54-55 amper een schatting kan worden genoemd, doet wederom ernstige twijfels rijzen omtrent uw voorgehouden analfabetisme. Als u gevraagd wordt om de route van uw huis naar de waterput te beschrijven, vraagt u bovendien plots of u zou mogen tekenen, beschrijven zou niet mogelijk zijn, u wenste liever te tekenen (cgvs p. 14). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat iemand die pretendeert een analfabeet te zijn, zou willen tekenen in plaats van haar directe leefomgeving te beschrijven. Bovenstaande opmerkingen maken dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel als zijnde analfabeet.

Er dient verder te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit het dorpje Biliq in district Jamaame, regio Lower Juba, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de nabije omgeving van uw dorpje. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat, hoewel u zelf aangeeft dat uw dorpje enkel gekend staat onder de naam Biliq (cgvs p. 10), uw voorgehouden dorpje enkel kon worden teruggevonden onder de naam 'Billaq'. Hoewel u er in slaagt om dorpjes rondom het door onze dienst teruggevonden dorpje 'Billaq' op te sommen, blijkt uw kennis ontoereikend indien er u bijkomende vragen worden opgeworpen. Ze somt u dorpjes op die aan de zee zijn gelegen, maar als u wordt gevraagd welke zee, zegt u merkwaardig genoeg dat u het eigenlijk enkel als de naam zee zou kennen (cgvs p. 10). U zou het enkel als een zee kennen, u zou er zelf niet geweest zijn, u hoorde het van mensen dat het de zee was (cgvs p. 10). U gevraagd naar of er dorpjes gelegen zijn tussen Biliq en het door u zelf genoemde dorpje Shabelley, stelt u dat er niets tussen zit, want Shabelley en Ba'ad zijn tegen de zee, en Shiikh (cgvs p. 12). U gevraagd naar wat er zich het dichtste bij de zee bevindt, Shiikh of Shabelley, stelt u Shiikh (cgvs p. 12). Er dient opgemerkt te worden dat tussen de dorpjes Biliq en Shabelley, de dorpjes Bacaad en Shiikh gelegen zijn en dat Shabelley het dichtst bij de zee is gelegen. Als er u het dorpje Xongorre wordt opgeworpen, gelegen in de buurt van voornoemde dorpjes, stelt u dat dit in het noorden zou zijn gelegen, bij Hidalay, Halimo Libaah en Ondhere (cgvs p. 17). Hoewel de door u genoemde dorpjes zich inderdaad in het noorden bevinden, dient er opgemerkt te worden dat Xongorre direct naast uw dorpje is gelegen, in de buurt van de door u eerder opgeworpen dorpen Bacaad, Shiikh en Shabelley. Op de vraag of er dorpjes tussen het door u genoemde Turdho en Naftaql zijn gelegen, antwoordt u eerder vaag: "Dat is mogelijk, ik weet het niet, ik heb alleen, enkel de grote namen, grote dorpen, gehoord. Zoals ik al zei, de reizigers die ik tegenkwam, vertelden me dat ze uit de grote dorpen kwamen, het zou kunnen dat er kleinere dorpen tussen zitten, ik ben er nooit geweest dus..." (cgvs p. 12). Tussen dorpjes Turdho en Naftaql (volgens onze informatie Nattaa Quur) blijken evenwel meerdere dorpjes te liggen, zoals Muryoole, Galad Ley, Sararrow en Gaabaha. U slaagt er aldus niet in om de door u aangegeven dorpjes in de omgeving van Biliq gelegen, op een correcte manier tegenover elkaar te situeren en u kan een aan u opgeworpen dorpje gelegen naast uw dorp, niet thuisbrengen. Dit getuigt eerder van een ingestudeerde kennis en komt allesbehalve doorleefd over.

Het is ook opmerkelijk dat u over de stad Jamaame, door uzelf overigens op 14-15km afstand van uw dorpje gesitueerd, niets kan vertellen. Hoewel u via Jamaame bent gereisd tijdens uw vlucht, slaagt u er niet in om de route van uw dorp naar de stad Jamaame te omschrijven. U stelt enkel dat er gewoon platteland was tussen Biliq en Jamaame, u reed langs het platteland, er zit ook niets tussen, gewoon moerassen, plantjes, velden, verder niks bijzonder, het is rood zand, de aarde is rood (cgvs p. 11). U gevraagd naar waar u Jamaame stad bent binnengekomen, stelt u dat u naar een huis werd gebracht, vanuit dat huis bent u vertrokken, u moest ondergedoken blijven, u bleef maar één nacht daar, de volgende dag in de ochtend bent u vertrokken (cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen of u dan niet weet waar u Jamaame zou zijn binnengekomen, stelt u: "Nee dat weet ik niet, ik mocht niemand vragen stellen. Ik mocht niet met andere mensen praten, durfde niet, was angstig en bang, het enige wat ik weet is naar een huis gebracht, van daaruit terug vertrokken" (cgvs p. 12). Ook de grote wijken, buurten in Jamaame stad, zou u niet kennen (cgvs p. 12). U gevraagd of de reizigers, van wie u alle informatie omtrent de dorpjes rondom uw dorp zou hebben verkregen, u nooit over de stad Jamaame hebben verteld, stelt u het volgende: "Nee. Want ik heb nooit behoefte gehad om iemand te vragen over Jamaame, het was voldoende voor mij dat Jamaame niet ver van mij was, ik heb alleen één keer aan mijn vriendin gevraagd uit hoeveel wijken Jamaame bestaat en ze zei drie" (cgvs p. 12). U stelt

verder dat uw vriendin wel vaker naar daar ging, ze deed daar haar boodschappen, inkopen (cgvs p. 13). U ermee geconfronteerd dat u aldus wel geïnteresseerd was in andere dorpjes en dat u daar vragen over stelde aan reizigers, maar dat u dus niet geïnteresseerd was in de grote stad Jamaame die overigens niet ver van uw dorp gelegen was, stelt u het volgende: "Ja dat klopt, omdat ik, van gewoontes heb meegekregen uit het dorp, ik ben maar een dorpling, die hebben nogal veel interesse in andere dorpjes, daarom ben ik geïnteresseerd in dorpjes, ik had nooit echt behoefte om naar de grote stad te gaan, ik was dat zo gewend, gewoonte en cultuur van het dorp" (cgvs p. 13). U de vraag opgeworpen waarom u zelf nooit naar de stad Jamaame zou zijn gegaan, een stad die niet ver van uw dorpje gelegen was, een dorpje waar overigens volgens u niet veel zou te vinden zijn, zegt u: "Ik zat vast voor een man, ik had geen vrijheid, bovendien, ik ken geen mensen die er woonden, ik heb er geen behoefte aan gehad, ik zou niet weten wat ik er moet doen. Als ik mensen had, vrienden, familie. Als ik iemand had, zou ik wel gaan, ik mocht de woning niet verlaten, had geen vrijheid" (cgvs p. 13). Verder stelt u nog dat u moeilijk naar Jamaame stad kon gaan omdat u een klein kind had, door omstandigheden was het niet makkelijk om naar daar te gaan, uw tante was ook een oudere dame, u kon uw kind niet achterlaten bij haar (cgvs p. 13). U bleef vaak thuis, u moest voor het huis zorgen, uw tante ging vaak naar haar veld (cgvs p. 13). Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u pas in 2012 gedwongen diende te huwen, u geeft zelf aan dat u voordien wel vrijheid had, toen u bij uw tante woonde kon u zich immers vrij verplaatsen in uw dorp (cgvs p. 13). Bovendien hebben uw tante en uw zoon zich sinds 2012 samen in Nairobi in Kenya gevestigd en draagt uw tante sindsdien de volledige zorg over uw zoon, uw motivering dat uw tante een oudere dame was bij wie u uw kind niet kon achterlaten in Biliq, gaat aldus niet op. Het is dan ook opmerkelijk dat u als inwoner van een klein dorpje waar niet veel zou te vinden zijn, nooit naar de meest dichtbij zijnde grootstad zou zijn gegaan. U haalt immers zelf aan dat uw vriendin wel vaker naar daar ging om boodschappen en inkopen te gaan doen. Het door u aangehaalde argument dat u er nooit behoefte aan had om naar de grote stad te gaan en dat u er geen mensen kende die er woonden, is geen afdoende verklaring waarom u nooit naar de meeste dichtbij zijnde grote stad Jamaame zou zijn gegaan. Bovendien is het merkwaardig dat u pretendeert zelfs totaal geen interesse in de stad Jamaame te hebben gehad. Hoewel uw vriendin wel vaker naar de stad ging, zou ze u enkel hebben verteld dat Jamaame uit drie wijken zou bestaan. Ook via de reizigers die u informeerden over de omliggende dorpjes, zou u geen informatie over de stad hebben bekomen, u had immers enkel veel interesse in andere dorpjes, u was dat zo gewend, dat is de gewoonte en cultuur van het dorp. Het is evenwel ongeloofwaardig dat u als inwoner van een klein dorpje enkel interesse zou tonen in andere dorpjes, puur omdat dit de gewoonte en de cultuur zou zijn, en dat u geen interesse zou hebben in de grote stad Jamaame dichtbij uw dorp gelegen.

De geloofwaardigheid van uw afkomst uit dorpje Biliq in district Jamaame, regio Lower Juba, wordt verder op fundamentele wijze ondermijnd door een groot gebrek aan socio-politieke kennis. Zo kan u over Sheikh Ahmed Mohamed Islam 'Madobe' enkel zeggen dat hij de President van de Juba's zou zijn, van Lower Juba (cgvs p. 17). U weet dat hij de baas is van de Provincie, voor de rest weet u niets over hem, hij is bij Kismayo enzo, aan het regeren (cgvs p. 17). U kent ook zijn clan niet, u weet alleen dat hij President is (cgvs p. 17). Opmerkelijk is dat u van de naam Barre Hirale enkel nog maar zou hebben gehoord, u zou niet veel over die man kunnen zeggen, u weet niet of hij voor al shabaab werkt of voor de autoriteiten heeft gewerkt, u heeft alleen gehoord dat hij een leider was (cgvs p. 18). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat Barre Adan Shire, ook gekend als Barre Hiiraale, een voormalige Minister van Defensie van de Somali Transitional Federal Government (TFG) is. Hij was ook de voorzitter van de Juba Valley Alliance, die Zuid en Zuidwest Somalië controleerde, waaronder ook Kismayo (zie informatie administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u deze naam totaal niet zou kunnen plaatsen. Ook over Mohamed Farrah Hassan Aidid kan u niet veel vertellen. U stelt enkel dat hij een man van de Hawiye clan zou zijn, hij is een oud President (cgvs p. 18). U gevraagd van wat hij dan wel President was, stelt u dit niet te weten, u heeft alleen de naam gehoord, Aidiid (cgvs p. 18). U kan er geen andere dingen over vertellen, de autoriteiten kwamen niet zover bij jullie (cgvs p. 18). Ook over Dahir Aweys kan u niet in detail treden, u stelt enkel dat het 'iemand van de ICU ofzo is, een leider geloof ik' (cgvs p. 18). Het is opmerkelijk dat u verscheidene prominente politieke figuren van de Juba regio, een regio waarvan u pretendeert afkomstig te zijn, zoals Madobe, Barre Hirale, Aidid en Dahir Aweys amper kan plaatsen, laat staan er in detail over kan treden. Dit ondermijnt verder de door u voorgehouden afkomst uit het dorpje Biliq, gelegen in het district Jamaame, provincie Lower Juba. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Jamaame gelegen in de regio Lower Juba.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit Jamaame in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Jamaame heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u

gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de door u ingeroepen feiten, werden er de volgende tegenstrijdigheden vastgesteld. U stelt dat uw tweede echtgenoot met wie u gedwongen diende te huwen X heet, terwijl uw advocaat in zijn schriftelijke notities deze naam heeft aangepast naar X (schriftelijke notities toegevoegd aan het administratief dossier). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat X zijn bijnaam is, de naam waaronder hij gekend is in het dorp, X is de officiële naam door zijn ouders gegeven, sinds hij lid is van al shabaab, noemt hij X (cgvs p. 25). Het is vreemd dat u nooit eerder zou hebben vermeld dat de bijnaam van uw man sinds hij lid is van al shabaab, X zou zijn, te meer gezien uw asielaanvraag gebaseerd is op zijn lidmaatschap bij deze terroristische groepering. Verder stelde u bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken dat u zes maanden was gehuwd met X, terwijl u bij het Commissariaat-generaal beweerde twee jaar gehuwd te zijn met die man en terwijl uw advocaat het op zijn schriftelijke notities heeft gecorrigeerd naar drie jaar. U stelt enkel na confrontatie op het Commissariaat dat het drie jaar moet zijn, geen twee jaar (cgvs p. 25).

Het is eveneens opmerkelijk dat u bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat X u op een bepaald moment vroeg om een bom op uw lichaam te dragen en naar een vergaderplaats te gaan en daar een zelfmoordaanslag te plegen. Uiteindelijk besloot u om akkoord te gaan, u trok die bom aan en ging naar de vergaderplaats. Van daaruit besloot u te vluchten. Daarna stelde u evenwel dat u hem die avond gewoon had gerustgesteld en u beloofde om het de volgende ochtend te doen en u bent dezelfde nacht nog gevlucht, dus hij had u geen bom gegeven. Bij het Commissariaat stelt u echter enkel dat u lange kleren zou moeten dragen en een soort riem, gemaakt van een ketting, dat zou u rond uw middel krijgen en u zou met hem moeten meegaan, u moest luisteren en gaan naar het huis waar hij u naartoe zou sturen, u geloofde dat het een explosie zou zijn ofzo, dat hij u zou geven (cgvs p. 23). U gevraagd naar of u meer details kende omtrent naar waar u diende te gaan, wat er precies diende te gebeuren, zegt u het volgende: "Hij vertelde me, als het zover was, dat hij me verdere informatie zou geven. Ik ging even nadenken, ik dacht er meteen over na, ik dacht dat het iets met explosieven, aanslagen, te maken had, misschien zou hij me naar een belangrijke plaats brengen, dat speelde meteen in mij hoofd, toen hij me dat vroeg" (cgvs p. 28). U gevraagd of hij ooit gezegd had dat het iets met explosieven, explosie zou zijn, stelt u: "Hij vertelde me dat ik een strijdster moest worden, als ik dat niet deed, zou hij de eerste persoon zijn die me zou onthoofden, dat was de enige manier om mezelf te redden. Meestal doen ze door middel van een ring of iets, proberen ze materiaal te verstoppen, dan laten ze iemand aanslagen plegen. Van een afstand laten ze dat afgaan, met afstandsbediening, zo gaan ze meestal aan het werk, met afstandsbediening" (cgvs p. 28). U nogmaals gevraagd of hij tegen u iets gezegd heeft van explosieven, stelt u dat het enige wat hij u zei, was je doet alles wat ik u vraag, toen ik vroeg wat het zou zijn, wilde hij niet antwoorden, je moet doen wat ik u vraag, klaar (cgvs p. 28). Hoewel u aldus bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat u een bom op uw lichaam diende te dragen, naar een vergaderzaal diende te gaan en een zelfmoordaanslag diende te plegen, geeft u bij het gehoor bij het Commissariaat aan dat u niet weet wat u precies diende te doen. U vermoedt dat het iets met explosieven, aanslagen te maken had, u weet dat ze meestal door middel van een ring materiaal trachten te verstoppen en dat ze vanop een afstand met een afstandsbediening de explosieven laten afgaan, maar dit zijn enkel gissingen van uwentwege gezien X u nog geen verdere informatie had gegeven. Het is dan ook opmerkelijk dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken hebt verklaard dat u een bom op uw lichaam diende te dragen, naar een vergaderzaal moest gaan en een zelfmoordaanslag diende te plegen, terwijl u op het Commissariaat toegeeft geen verdere details te hebben gekregen over uw taken als strijdster. Deze opmerkelijke tegenstrijdigheid doet vragen rijzen over de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Verder vertelt u op verwarrende wijze over de momenten waarop X effectief in het huis aanwezig was. Zo stelt u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat hij 's avonds thuiskwam en overdag niet thuis was. Bij het Commissariaat stelt u evenwel aanvankelijk dat uw man 's nachts niet thuis kwam en overdag wel (cgvs p. 22). Vervolgens stelt u dat u 's avonds wel naar het toilet kon gaan, 's nachts als hij aan het slapen was (cgvs p. 23). De toilet zou zich overigens buiten jullie hutje bevinden (cgvs p. 23). U gevraagd dat u dan toch reeds veel sneller had kunnen ontsnappen, gezien u 's nachts de hut kon verlaten, stelt u: "Ik heb u toch verteld dat hij 's nachts niet thuis was, enkel overdag was hij thuis. Die avond heb ik hem kunnen overtuigen dat ik alles voor hem zou doen" (cgvs p. 24).

Daarna verandert u wederom uw verklaringen, en stelt u dat hij 's nachts thuis was (cgvs p. 24). Het is opmerkelijk dat u steeds andere verklaringen aflegt omtrent de tijdstippen waarop uw echtgenoot al dan niet in het huis aanwezig was.

Het is verder ook opmerkelijk dat u 's nachts zomaar de hut kon verlaten om naar het toilet te gaan, terwijl uw man u overdag als hij weg was in de hut opsloot (cgvs p. 24). U stelt hieromtrent: "Hij sliep,

bovendien als iemand dringend naar het toilet wilt gaan... het was enkel mogelijk omdat hij sliep en niet wakker was" (cgvs p. 24). U gevraagd naar hoe u dan overdag naar de toilet ging, stelt u dat u gewoon thuis bleef, af en toe gebruikte u een emmer, u probeerde vol te houden tot hij thuis kwam, tot in de avond (cgvs p. 24). U ermee geconfronteerd waarom uw man u 's nachts ook geen emmer zou laten gebruiken, in plaats van u vrij de hut buiten te laten gaan, stelt u dat hij bij u was die avond, normaal wachtte hij u buiten op (cgvs p. 24). U gevraagd of hij niet sliep 's avonds, stelt u dat hij meestal tot laat op bleef, de avond van uw ontsnapping ging hij slapen omdat u akkoord was gegaan en een deal had met hem, u weet wat de regels zijn als je probeert te ontsnappen, het is riskant (cgvs p. 25). Het is ongeloofwaardig dat X u overdag tijdens zijn afwezigheid in de hut zou opsluiten en dat u uw behoeftes in een emmer zou moeten doen, maar dat hij u 's nachts wel de mogelijkheid zou bieden om de hut te verlaten en naar het toilet, gelegen buiten de hut, te gaan. U gevraagd naar waarom u nooit eerder bent ontsnapt, gezien u 's nachts vrij de hut kon verlaten, stelt u dat u daar niet bij hebt stilgestaan, hij was 's nachts ook maar enkele minuten thuis, niet de hele nacht" (cgvs p. 24). U om verduidelijking gevraagd, stelt u dat hij 's nachts wel bij u was, maar dat toen u zag hoe ernstig uw situatie was de laatste nacht, u besloot om te vluchten (cgvs p. 24). Het is ongeloofwaardig dat u zelf uitgebreid beschrijft hoe uw man u mishandelde en hoe u totaal geen vrijheid kende, dit reeds sinds jullie huwelijk in 2012, maar dat u zou wachten tot september 2015 om te ontsnappen, terwijl u elke nacht de hut mocht verlaten om naar het toilet te gaan en er u dus voldoende mogelijkheden werden geboden om te vluchten.

U geeft tot slot zelf aan dat al shabaab sinds 2008 aan de macht is in uw dorp en dat al shabaab er niet tegen zou kunnen dat een vrouw geen man zou hebben, de meeste meisjes of vrouwen die single zijn, dat zouden hun slachtoffers zijn, niemand zou u kunnen beschermen, als iemand u probeert te helpen, kunnen ze die ook vermoorden (cgvs p. 26). Het is dan ook opmerkelijk dat u reeds in 2005 zou zijn gescheiden van uw vorige man, en u in 2012 nog steeds bewust een single vrouw was. U stelt hieromtrent dat u geen man wilde, u was bezig om voor uw kind te zorgen (cgvs p. 26). U gevraagd of het niet beter was om toch zelf een man te zoeken, in plaats van mogelijks gedwongen te worden om te huwen met iemand van al shabaab, stelt u dat u er eigenlijk niet mee bezig was, omdat u voor uw kind zorgde, die ging naar de Koranschool, u was ook van plan om terug te keren naar de Koranschool, u was er niet mee bezig, ondanks het gevaar hebt u het niet gedaan, uiteindelijk is dit u overkomen (cgvs p. 26). U kende aldus maar al te goed de risico's om in een gebied die gecontroleerd wordt door al shabaab, single te blijven. Desalniettemin heeft u ervoor gekozen om bewust geen man te zoeken, dit gedurende zeven jaar lang, ondanks het gevaar die erin schuilde. Dergelijke onvoorzichtigheid ondermijnt verder de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Tot slot is het vreemd dat uw tante X en uw zoon X het land dienden te verlaten van uw tweede man en dat ze naar Nairobi in Kenya zijn gegaan. Opvallend is ook dat u zelf aangeeft via Nairobi naar België te zijn gereisd, dat u twee dagen bij uw tante en zoontje hebt verbleven, om vervolgens alleen naar België te komen. U stelt hieromtrent dat uw tante veel vrees had voor de groepering, ze is bang dat ze achtervolgd zou worden door hen, want uw man zou meteen kunnen denken dat u naar uw tante zou zijn gegaan (cgvs p. 29). U was van plan om bij uw tante en zoontje te blijven, maar uw tante vond het te riskant, uw man zou u komen zoeken, of zou mensen naar u laten toekomen die hij kent (cgvs p. 29). U gevraagd naar waarom uw tante en kindje niet naar België zijn meegekomen, stelt u dat het niet mogelijk was, ze konden niet meekomen op dat moment, uw tante vond dat u het grote risico liep, als hij naar haar toekwam, kon ze zeggen ik heb haar niet gezien (cgvs p. 29). Uw tante was bejaard, u was diegene naar wie ze op zoek waren, u moest eerst gaan, uw tante wou het kindje bijhouden, hij was toch al bij haar (cgvs p. 29). De louter blote bewering dat uw man u zou komen zoeken in Nairobi of dat hij mensen naar u zou laten toekomen die hij kent, toont niet aan dat u een effectieve vervolging door uw man zou moeten vrezen aldaar. De afstand tussen Jamaame en Nairobi bedraagt bovendien 676 kilometer in vogelvlucht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), u toont niet aan waarom uw man dergelijke afstand zou overbruggen om u te komen zoeken, bovendien zonder enige zekerheid dat u zich daar ook effectief zou bevinden. Het is aldus vreemd dat u louter op basis van vermoedens de enige familie die u nog hebt, meer bepaald uw tante en zoontje, zou achterlaten in Nairobi om helemaal alleen verder te reizen naar België.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest dd. 12 november 2015 van Dokter Fablan Maziers waarin melding wordt gemaakt van bepaalde objectieve en subjectieve letsels, kan het volgende worden opgemerkt. Vooreerst dient te worden benadrukt dat het een attest van een huisarts (en niet van een gespecialiseerde arts of psycholoog) betreft, die in het attest louter melding maakt van bepaalde objectieve en subjectieve letsels. Daarenboven kan worden opgemerkt dat dit medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw eventuele fysieke of psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de

precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw (recent en permanent) verblijf in Biliq in Jamaame, Lower Juba, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die u aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wist te maken. Ook uit de foto's van opgelopen verwondingen, kan niet zonder meer worden opgemaakt wat de oorzaak is van deze fysieke letsels, noch van de omstandigheden waarin deze werden opgelopen. Uit het medisch attest dd. 21 februari 2017 van Dr. A. Kaluanga Bwanga blijkt dat u een besnijdenis type 3 heeft ondergaan. Vermits u deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt, kan u om die reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Met betrekking tot de door u aangehaalde medische problemen die voortvloeien uit deze besnijdenis, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Wat betreft de door u voorgelegde brief van de Administration Générale de la fiscalité dd. 03 oktober 2016, het feit dat u werkbereid bent is lovenswaardig maar doet evenmin afbreuk aan hogervermelde opmerkingen dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk wist te maken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 14 februari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade

loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een nationaliteitsverklaring, een verklaring van geboorte en vijf foto's.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 31 maart 2017 een schending aan “van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de manifeste vergissing in appreciatie”.

Verzoekster meent dat de motivering aangehaald door de Commissaris-generaal niet conform is aan de werkelijkheid.

Verzoekster herneemt over de Somalische nationaliteit te beschikken, alsook dat zij problemen heeft en bedreigd wordt in haar land van oorsprong.

Het verzoekschrift is van oordeel dat punt 199 van de “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*” van UNHCR niet is gerespecteerd.

Het verzoekschrift benadrukt dat de ambassade van Somalië verzoeksters nationaliteit en geboorte bevestigd heeft.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 10 juni 1988 in Mogadishu, Somalië, maar op tweejarige leeftijd naar Biliq-dorp, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië te zijn verhuisd en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij is opgegroeid in Somalië en 25 jaar in Biliq-dorp heeft verbleven. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst kan uit het administratief dossier blijken dat de commissaris-generaal terecht geen geloof hecht aan verzoeksters voorgehouden profiel van analfabete. Dat verzoekster verklaart, "*zelfs Somalisch schrijven en lezen is voor mij heel moeilijk, rekenen*" (CGVS-verslag, p. 9), valt niet te rijmen met de vaststelling dat zij de dorpjes in haar omgeving spontaan situeert volgens verschillende windrichtingen (CGVS-verslag, p. 10), verzoekster de route naar de waterput wenste te tekenen (CGVS-verslag, p. 14), zij stelde dat er "*54-55 huizen*" in haar dorp staan wanneer ze niet kan rekenen (CGVS-verslag, p. 14) of Jamaame op ongeveer 14 tot 15 kilometer van haar dorp schat (CGVS-verslag, p. 10). Verzoekster geeft dan ook een verkeerde voorstelling van haar eigen profiel.

2.6. Verzoekster bleek - ook al zou ze analfabete zijn - onaannemelijk onwetend over haar geografische omgeving. Zo geeft verzoekster aan dat haar voorgehouden dorp van herkomst enkel onder de naam "*Biliq*" bekend staat (gehoorverslag van het CGVS van 14 februari 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 10), terwijl het dorp als Billaq te lezen staat op het kaartje toegevoegd aan de verweernota. Verder somt verzoekster dorpjes rondom "*Biliq*" op en stelt dat deze aan de zee gelegen zijn (CGVS-verslag, p. 10). Gevraagd aan welke zee, kon verzoekster slechts antwoorden, "*Ik ken het eigenlijk enkel als de naam zee*" (CGVS-verslag, p. 10).

Voorts stelt verzoekster dat er geen dorpjes gelegen zijn tussen "*Biliq*" en het door verzoekster zelf genoemde Shabelley "[w]ant Shabelley en Ba'ad zijn toch tegen de zee, en Shiikh het is ook niet zo dichtbij, tussen Biliq en Jamaame zit niets tussen" (CGVS-verslag, p. 12). Shiikh zou volgens verzoekster ook het dichtst aan zee gelegen zijn (CGVS-verslag, p. 12). Uit het kaartje toegevoegd aan de verweernota blijkt echter dat tussen de dorpjes Biliq en Shabelley, de dorpjes Bacaad en Shiikh gelegen

zijn en dat Shabelley het dichtst bij de zee is gelegen. Gevraagd waar Xongorre ligt, situeert verzoekster dit verkeerdelijk in het noorden, “[h]et is een dorp aan het noorden. Aan het noorden, het noemt Xongorre, en Hiday en Halimo Libaah en Ondhere” (CGVS-verslag, p. 17), terwijl het onmiddellijk naast Billaq gelegen is en zich in de buurt van de eerder genoemde dorpjes Shabelley, Bacaad en Shiikh bevindt. Gevraagd of er dorpjes tussen het door verzoekster genoemde Turdho en Naftaql (op het kaartje te lezen als Nattan Quur) gelegen zijn, antwoordde verzoekster vaag en ontwijkend, “Dat is mogelijk, ik weet het niet, ik heb alleen, enkel de grote namen, grote dorpen, gehoord. Zoals ik al zei, de reizigers die ik tegenkwam, vertelden me dat ze uit de grote dorpen kwamen, het zou kunnen dat er kleinere dorpen tussen zitten, ik ben er nooit geweest dus...” (CGVS-verslag, p. 12). Volgens het kaartje toegevoegd aan de verweernota bevinden zich echter meerdere dorpjes tussen Turdho en Nattan Quur. Het is aldus duidelijk dat, hoewel verzoekster dorpen uit haar beweerde omgeving van herkomst kan opnoemen, zij niet in staat blijkt deze onderling ten opzichte van elkaar te situeren en dit zonder de windrichtingen op te sommen. Ook hieruit blijkt dat verzoekster geletterd is en dat haar (slecht) ingestudeerde kennis niet uit haar eigen leefwereld maar uit boeken komt, wat de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst op fundamentele wijze ondergraaft.

Dit blijkt tevens nu verzoekster niets kan vertellen over de stad Jamaame. Noch daargelaten dat verzoekster via Jamaame gereisd is tijdens haar vlucht (CGVS-verslag, p. 11), en over de route van Billaq naar Jamaame louter algemeen stelt, “Dat was gewoon platteland tussen Biliq en Jamaame, ik reed langs het platteland, er zit ook niets tussen, zoals ik al eerder zei, gewoon moerassen, plantjes, velden, verder niks bijzonder. Het is rood zand. De aarde is rood” (CGVS-verslag, p. 11), kan verzoekster deze stad niet binnen haar leefomgeving plaatsen. Indien verzoekster geïnteresseerd was in de dorpjes rondom Billaq en hierover vragen stelde aan de reizigers (CGVS-verslag, p. 10), dan kan verwacht worden dat ze in de naburige stad Jamaame (CGVS-verslag, p. 12, 13) geïnteresseerd was nu dit ook de stad was waar inkopen werd gedaan, waar haar vriendin ging shoppen en waar, zoals in alle grotere steden, ook een belangrijke markt is. Verzoeksters uitleg, “Ja dat klopt, omdat ik, van gewoontes heb meegekregen uit het dorp, ik ben maar een dorpling, die hebben nogal veel interesse in andere dorpjes, daarom ben ik geïnteresseerd in dorpjes, ik had nooit echt behoefte om naar de grote stad te gaan, ik was dat zo gewend, gewoonte en cultuur van het dorp” (CGVS-verslag, p. 13), houdt geen steek en kan dan ook niet overtuigen.

Voorts kan uit het administratief dossier blijken dat verzoekster vooral tracht de lacunes in haar dagelijkse kennis toe te dekken door een profiel aan te meten van eenvoudig onwetend dorpsmeisje terwijl net dit profiel een kennis van haar leefomgeving veronderstelt. Bovendien indien verzoekster naar Kenia kan vluchten en voorts naar Europa kan komen via smokkelaars dan houdt dit minstens in dat verzoekster eventueel geruggesteund door haar omgeving, voldoende initiatief had om een dergelijke reis te ondernemen. Verzoekster kan niet overtuigen dat zij nooit eerder naar Jamaame zou zijn gegaan omdat zij vastzat aan “een man, ik had geen vrijheid, bovendien, ik ken geen mensen die er woonden, ik heb er geen behoefte aan gehad, ik zou niet weten wat ik er moet doen. Als ik mensen had, vrienden, familie. Als ik iemand had, zou ik wel gaan, ik mocht de woning niet verlaten, had geen vrijheid” en “Bovendien, ik had ook een klein kind, door omstandigheden was het niet makkelijk om naar daar te gaan, tante was een oudere dame, ik kon mijn kind niet bij haar achterlaten. Bovendien, ik bleef vaak thuis, ik moest voor het huis zorgen, tante ging vaak naar haar veld” (CGVS-verslag, p. 13). Verzoeksters gedwongen huwelijk dateert immers pas van 2012 (CGVS-verslag, p. 8-9). Voordien woonde verzoekster bij haar tante en kon zij zich vrij verplaatsen in het dorp (CGVS-verslag, p. 13) en heeft ze een vriendin die vaker naar Jamaame ging om inkopen te doen (CGVS-verslag, p. 13). Bovendien vestigde verzoeksters tante zich met verzoeksters zoon in 2012 in Nairobi, Kenya en draagt haar tante sindsdien de volledige zorg over haar zoon (CGVS-verslag, p.8). Verzoeksters motivering dat haar tante een oudere dame was bij wie zij haar kind niet kon achterlaten in “Biliq”, gaat aldus niet op. Het is dan ook niet onredelijk aan te nemen dat verzoekster, als inwoner van een klein dorpje waar niet veel zou te vinden zijn, wel eens naar de meest dichtbij zijnde grootstad zou gaan of naar de markt met haar vriendin of voor haar tante. Verzoeksters onbekendheid met Jamaame, alsook haar gebrek aan een aannemelijke verklaring hiervoor, tast aldus haar beweringen bijna haar hele leven in “Biliq” te hebben gewoond ernstig aan.

2.7. Ook verzoeksters gebrek aan socio-politieke kennis over haar beweerde regio van herkomst ondermijnt haar afkomst uit “Biliq”. Zo kan verzoekster over Sheikh Ahmed Mohamed Islam ‘Madobe’ slechts stellen dat hij “de President van de Juba’s, van Lower Juba” zou zijn (CGVS-verslag, p. 17). Ook over Barre Hirale weet verzoekster amper iets, “Ik heb gehoord van die naam, maar ik kan niet veel over die man zeggen, ik heb er wel over gehoord (...) Ik heb enkel over de benaming gehoord, ik weet niet of hij voor al shabaab werkt of voor de autoriteiten heeft gewerkt, ik heb alleen gehoord dat hij een leider

was (...) *Ik geloof dat hij Ogadeen is, ben niet zeker, is een vermoeden. Majerteen of Ogadeen is hij. Ik ben er niet zeker van. Alleen de naam heb ik gehoord*” (CGVS-verslag, p. 18). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Barre Adan Shire, ook gekend als Barre Hiiraale, een voormalige Minister van Defensie van de Somali Transitional Federal Government (TFG) is. Hij was ook de voorzitter van de Juba Valley Alliance, die Zuid en Zuidwest Somalië controleerde, waaronder ook Kismayo. Het is dan ook niet onredelijk te verwachten dat verzoeker deze naam zou kunnen plaatsen. Verzoekster kan evenmin in detail treden over Mohamed Farrah Hassan Aidid. Zo kan zij slechts stellen dat hij *“een man van Hawiye clan”* en *“een oude President”* is (CGVS-verslag, p. 18) terwijl eerder kan verwacht worden dat ze enige bekendheid kan aantonen over hoe deze persoon in haar eigen omgeving een rol speelde. Over Dahir Aweys kan stelt zij enkel dat het *“iemand van de ICU ofzo is. Een leider geloof ik”* is (CGVS-verslag, p. 18). Dat verzoekster deze bekende politieke figuren uit de Juba regio, waarvan verzoekster beweerdelijk afkomstig is, zoals Madobe, Barre Hirale, Aidid en Dahir Aweys amper kan plaatsen, ondermijnt haar bewering steeds in deze regio gewoond te hebben en dus afkomstig te zijn uit het dorpje *“Biliq”*.

2.8. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een *“Declaration of Nationality”* en *“Declaration of Birth”* van 9 maart 2017. Uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 9 september 2016, toegevoegd aan de verweernota, blijkt dat Cedoca in 2012 deed onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. *“In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”* Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

2.9. Aldus concludeert de Raad dat *“Declaration of Nationality”* en *“Declaration of Birth”* van 9 maart 2017 - waarvan de Raad niet betwist dat deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoekster thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont zij haar geboorteplaats, haar verblijfplaats voor haar komst naar België niet aan noch sluit dit het bezit van een andere nationaliteit uit.

2.10. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest van 12 november 2015, opgemaakt door dokter Fabian Maziers te Lavacherie, stelt verzoeksters littekens in haar borstgebied, alsook haar psychische letsels, vast. Deze doen bijgevolg geen afbreuk aan het bovenstaande. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit zou aantonen waar en hoe verzoekster deze verwondingen heeft

opgelopen. Bovendien werd niet aangetoond dat verzoekster in Somalië deze littekens zou hebben opgedaan nu zij haar beweerde herkomst niet aannemelijk maakt.

2.11. Ook uit de door verzoekster neergelegde foto's, waarop littekens in het borstgebied te zien zijn, kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid waarbij de op de foto's zichtbare verwondingen werden opgelopen. Foto's hebben bovendien ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde en vermogen aldus niet bovenstaande vaststellingen te doen ombuigen.

2.12. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest toont aan dat verzoekster een besnijdenis type 3 heeft ondergaan. Vooreerst dient te worden gesteld dat verzoekster niet afkomstig is uit Somalië en dat ze ervoor kiest om haar ware herkomst niet te melden. Zelfs indien verzoekster afkomstig zou zijn van Somalië – wat niet het geval is – dan nog licht verzoekster niet toe hoe de besnijdenis die zij onderging – en die niet betwist wordt – aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.13. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet minimaal aantoont dat zij afkomstig is uit “Biliq”, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in “Biliq”, Somalië, hebben derhalve geen grond.

2.14. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoont noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit “Biliq”, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië en voor haar huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.18. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in “Biliq”, district Jamaame, provincie Lower Juba, Somalië.

2.19. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van

herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.20. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK